

Súd: Okresný súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 52Ek/103/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122207957  
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Šnapková  
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122207957.3

## Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávneného: C., práv. zast.: JUDr. Milan Ficek, advokát s. r. o., so sídlom Žilinská 14, 811 05 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 47 232 757, proti povinnému: G., na vymożenie zameškaného a bežného výživného, vykonávanej súdnym exekútorom: JUDr. Jozef Kapronczai, so sídlom exekútorského úradu Švermova 273, 924 01 Galanta, pod sp. zn. 323EX 131/22, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 52Ek/103/2022 zo dňa 28. septembra 2022, takto

### rozhodol:

Súd sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 52Ek/103/2022 zo dňa 28. septembra 2022 **z a m i e t a**.

### odôvodnenie:

1. Vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „vyšší súdny úradník“) uznesením sp. zn. 52Ek/103/2022 zo dňa 28. septembra 2022 výrokovou vetou I. rozhodol, že súd exekúciu § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavuje a výrokovou vetou II. rozhodol, že oprávnený je povinný nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekútora vo výške 36 eur, v lehote do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení uznesenia podrobne rozpísal dôvody svojho rozhodnutia.

2. Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu, v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť.

3. Povinný žiadal sťažnosť oprávneného ako nedôvodnú zamietnuť.

4. Sudca k veci udáva nasledovné:

5. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konania sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

7. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

8. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

9. Po preskúmaní sťažnosti oprávneného proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka sudca dospel k záveru, že táto bola podaná včas, ale je v celom rozsahu nedôvodná. Skutkový stav v napadnutom uznesení bol vyšším súdnym úradníkom zistený správne, z takto zisteného skutkového stavu bol vyvodený správny právny záver, ktorý bol náležitým spôsobom odôvodnený. Preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, aplikujúc pritom ustanovenie § 202 ods. 2 Exekučného poriadku.

10. Nad rámec uvedeného, sudca k sťažnosti povinnej poukazuje na koncentračnú zásadu vyjadrenú v ustanovení § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, v zmysle ktorej povinný musí uviesť a uplatniť všetky právne skutočnosti, ktoré nastali ku dňu podania jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Z predmetného ustanovenia zákona je preto zrejmé, že pri rozhodovaní súdu o návrhu povinného na zastavenie exekúcie (ako aj o sťažnosti povinného) sú podstatné tie právne skutočnosti, ktoré povinný uviedol v návrhu na zastavenie exekúcie a nastali do dňa podania tohto jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Prípadné ďalšie tvrdenia povinného reagujúce na vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, príp. uvedené iba v sťažnosti, sú pre rozhodovanie súdu irelevantné.

11. Súd rešpektujúc dôležitosť právnej teórie a právnych pojmov k uvedenému dodáva, že súd nemusí v odôvodnení rozhodnutia reagovať na všetky namietané skutočnosti a dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných stranou. V tomto rozsahu súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR z 19. mája 2009, sp. zn. II. ÚS 200/09, z právnej vety ktorého vyplýva, že odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby spravodlivé súdne rozhodnutie reagovalo na podstatné a relevantné argumenty účastníka konania, a aby mu dalo jasnú a zreteľnú odpoveď na riešenie konkrétneho právneho problému (obdobne napr. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07). V obdobnom znení je aj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 675/2014-40, v rámci ktorého ústavný súd uviedol, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníka konania, je však povinný na zákonom predpokladané a umožnené procesné úkony účastníka primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným právom (porov. v tomto zmysle IV. ÚS 252/04, IV. ÚS 329/04, IV. ÚS 340/04, III. ÚS 32/07), najmä s ustanovením § 157 ods. 2 OSP (v súčasnosti § 220 CSP), v ktorom sú upravené náležitosti odôvodnenia.

#### **Poučenie:**

**P o u č e n i e :** Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.